

'Let your worst things become your greatest gifts'

Van hel naar heil

Jane Haridat

De ervaringen van Jane Haridat met haar culturele achtergrond, de Hindoestaanse, maakten dat ze lange tijd liever haar afkomst negeerde dan omarmde. Maar deze aardse afkomst liet zich echter niet zomaar ontkennen. Jarenlang voelde Jane zich ‘niet af’ en woedde er een storm in haar die zich niet tot bedaren liet brengen. Jane: “Uiteindelijk luisterde ik naar de stem van de storm. Daarin hoorde ik het diepe verlangen om contact te maken met de cultuur waarin ik geboren was...”

TEKST: : JANE HARIDAT

“Doe je ogen dicht Joyce, we gaan ademen. Jouw reis door je lichaam start met drie keer in- en uit ademen. Zo langzaam en diep mogelijk adem je via je neus in en via de mond uit. Adem in, adem uit...” Joyce en ik hebben onze ogen dicht en verbinden ons met de Spirits en Moeder Aarde. Joyce heeft een Indische achtergrond en wil graag thuis komen in haar afkomst. Het is inmiddels de vierde sessie. In de vorige sessies hebben we gewerkt aan andere thema's, zoals het opheffen van blokkades op haar seksualiteit.

Gebroken

“Ik luisterde liever naar Shocking Blue in plaats naar jengelende Krontjong muziek”, zegt Joyce. Uit eigen ervaring begrijp ik heel goed waarom Joyce dit zegt. Ook ik wilde in het verleden geen Hindoestaanse zijn. De ervaringen van zowel Joyce als die van mij met onze culturen, maakten dat we liever onze afkomst negeerden dan omarmden. Deze aardse afkomst liet zich echter niet zomaar ontkennen. Jarenlang voelde ik mij ‘niet af’ en woedde een storm in mij die zich niet tot rust liet brengen. Ik sprak uitstekend Nederlands en ‘gebroken’ Hindoestaans, waardoor ik mij niet op mijn gemak voelde bij andere Hindoestanen die de taal wel goed machtig waren. Ik voelde mij niet alleen gebroken vanwege de taal, maar ook door het jarenlange misbruik door een naaste familielid. Mijn Hindoestaanse achtergrond was doordrenkt met pijnlijke herinneringen die maakten dat ik mij steeds minder op mijn gemak voelde in mijn cultuur. Ik was bovendien

katholiek gedoopt en kreeg zo te maken met een verbod op het beoefenen van het Hindoegehoof. “Twee geloven kunnen niet op hetzelfde kussen slapen”, zei mijn vader.

Interne storm

Waar ik als vanzelfsprekend de regels binnen de familie volgde, werd de interne storm naarmate ik ouder werd steeds krachtiger. De verkramping rondom mijn navel werd telkens heftiger als ik in gezelschap van Hindoestanen was. Ik luisterde naar de stem van de storm en hoorde daarin het diepe verlangen om contact te maken met de cultuur waarin ik geboren was. Mijn afkomst riep, ze wilde niet meer genegeerd worden. Luisteren naar deze stem zou mij hopelijk helpen om mij veilig te voelen in het leven. Ik miste door de pijnlijke gebeurtenissen elke vorm van basisveiligheid en leefde een leven waarin ik niemand vertrouwde. Onveiligheid en wantrouwen overschaduwden mijn geluk en plezier in het leven en zorgden voor een negatieve spiraal. Ik wist niet wie en wat ik was. “Erken wie je bent, erken wie je bent, erken wie je bent”, schreeuwde

*‘Erken wie je bent, erken wie je bent, erken wie je bent,
schreeuwde de Hindoegod Shiva’*

jaren geleden Hindoegod Shiva al tegen mij tijdens een workshop. Met donderend geraas staat hij plotseling samen met aartsengel Michaël voor mijn neus. Heel groot en krachtig. Ik voel mij met mijn rug tegen de muur geduwd, terwijl ik tegelijkertijd hun pure liefde voel. Ik zoek naar een oplossing om mezelf te vinden en te erkennen.

Het podium op

De klanken van Hindoestaanse liedjes raken mij al vanaf mijn jongste jaren tot diep in mijn ziel. De trilling ervan zorgt er elke keer voor dat ik mij tot in mijn cellen geraakt voel. Blijkbaar gaat de betekenis van de gezongen woorden, ondanks mijn gebrekkige kennis van de Hindoestaanse taal, niet ongemerkt aan mij voorbij. In januari 2009 ga ik eindelijk over tot actie. Ik wil het contact herstellen, mezelf terugvinden. Mezelf aarden in de cultuur waaruit ik voortkom. Ik besluit om via het dansen contact te maken met mijn afkomst. Bij een dansschool boek ik privélessen en start op mijn vijftigste met Orisi tempeldansen. Als

‘Het ene moment voel ik mij hemels, op het andere moment smee ik God om mij terug te nemen’

2009

ik voor het eerst dans op de klanken van Guru Brahma, stromen de tranen van geluk over mijn wangen. Diep geraakt opent mijn hele wezen zich om thuis te komen in de armen van de Hindoegoden Brahma, Vishnu en Shiva. Een ongekend gevoel van vreugde stroomt door mijn hele lijf. Echter is dit de thuiskomst bij de Goden. Nu moet ik thuis zien te komen in het aardse, met name bij de mensen uit mijn cultuur. De dansschool bestaat in maart 2009 dertien jaar. Alle groepen treden op in het ‘Isala theater’ in Capelle aan den IJssel. Na nauwelijks drie maanden les gehad te hebben, doe ik een solo optreden op het enorme podium. In de zaal zitten vijfhonderd mensen, voornamelijk Hindoestanen. Mijn maag draait al dagen om bij de gedachte dat ik mij zichtbaar moet maken. “Jane danst pas drie maanden, ze is de oudste deelnemer. Ze zal twee nummers opvoeren”, kondigt presentatrice Mila aan. Bloednerveus betreed ik het podium, laat de zenuwen los en geef mij over aan de klanken van de muziek. “Mevrouw, wat heeft u prachtig gedanst. Gefeliciteerd.” In de pauze ontvang ik veel complimenten over mijn optreden van onbekende Hindoestanen. Dankbaarheid en blijdschap overspoelen mij. De verankering in mijn afkomst neemt toe. Blijkbaar word ik gezien en gewaardeerd. De veiligheid is groeiende.

Mannen & seksualiteit

Echter knaagt onderhuids toch het gevoel van onveiligheid in het gezelschap van Hindoestanen, met name Hindoestaanse mannen, door. Dat constante gevoel van veiligheid in mijn bestaan blijft weg. Het leven lijkt tegenstrijdig. Het ene moment voel ik mij hemels, op het andere moment smee ik God om mij terug te nemen. De gevolgen van mijn jarenlange misbruik blijven mij, ondanks alle therapie en healings parten spelen. Het leven is en blijft onveilig. Ik heb vele relaties, vertrouw echter geen enkele man. Wat nu Shiva? Hoe erken ik mezelf voor wie ik ben? Vertel mij liever wie ik ben, dan weet ik het ook. In plaats van kant en klare antwoorden krijg ik tijdens mijn spirituele ontwikkeling via dromen, coachingssessies, spirituele reizen, woorden uit liedjes en inzichten de juiste stappen aangeleerd om zelf de antwoorden te vinden. Het thema ‘mannen en seksualiteit’ lijkt nauw verweven met mijn leven. Ondanks de door onveiligheid geblokkeerde seksualiteit, trek ik continu mannen aan die iets met en van mij willen. Elke liefdesrelatie alsook mijn huwelijk loopt uit op een mislukking, waardoor ik bevestigd word in mijn gevoel van minderwaardigheid. De afwijzingspijn en teleurstellingen zijn groot, de verwachtingen om geliefd en gewaardeerd te zijn, blijven onvervuld. Ik heb blijkbaar nog veel te leren op dit gebied. De engelen schieten te hulp. Soms word ik midden in de nacht wakker doordat de engelen mijn hart aan het hart van een man door middel van ‘naald en draad’ vastmaken. Nee, alsjeblieft niet weer, het doet te veel pijn, smee ik zonder succes. Wat een hel! Te midden van de hel galmt gelukkig de stem van Shiva door. “Erken wie je bent, erken wie je bent, erken wie je bent.” Deze stem houdt mij op de been en drijft mij voort om mezelf te ontdekken.

‘Door thuis te komen bij mezelf, kwam ik ook thuis in de Hindoestaanse cultuur’

Contact met het lichaam

Zo brengt elke hel weer een stukje heil met zich mee. Door deze helse pijnen, emoties en blokkades aan te gaan, ontdek ik langzaam maar zeker de diepere betekenis van seksualiteit als de zuivere bronkracht van waaruit al het leven en alle vormen van creatie zijn ontstaan. Ik krijg het ene inzicht na het andere waaruit ik leer dat het allerhoogste doel van seksualiteit is om terug te keren naar de totale zelfliefde door erkenning en acceptatie van wie ik werkelijk ben. Dat ik een ziel ben, weet ik theoretisch wel. Maar dat is onvoldoende. Ik moet mijn ziel voelen door mijn hart te openen. Mijn hart zit dicht door alle aardse pijn, verwarring, onveiligheid en trauma's. De verbinding met de man dwingt mij om te voelen wat pijn is, want ook het voelen heb ik afgesloten omdat het te veel pijn doet. Voelen moet ik met mijn lichaam doen, alleen ontvlucht ik deze door de misbruikervaringen voortdurend. Ik zweef liever ergens in het ongeziene rond dan aanwezig te zijn in mijn lichaam. "Maak contact met je lichaam, jouw lichaam is jouw eerste huis op aarde. Als je je lichaam bewoont, ben je veilig en kom je thuis bij jezelf", zeggen mijn gidsen. Met vallen en opstaan leer ik contact te maken met mijn lichaam en ervan te houden. Ik ontwijk op den duur geen enkele pijn of verdriet meer. Mijn gedrevenheid om te landen bij mezelf is groot. Met yoga, massages, ademhalingstechnieken, gedachtenbeheersingstechnieken en veel meer kom ik uiteindelijk thuis in mijn lichaam. Ik bewoon eindelijk mijn eerste huis op aarde.

Écht thuis

Mijn hart gaat langzaam open en ik besluit na jaren innerlijk werk dat het, ongeacht de sterkte van de pijn, nooit meer dichtgaat. Omdat het afsluiten van mijn hart inhoudt dat ik mij voor mijn aardse leven afsluit en dat mijn ziel nooit meer de kans krijgt om één te worden met mijn lichaam. Ik sluit mij dan af voor mijn eigen bezieling. En dat kan nooit de bedoeling van het menszijn zijn. Mijn jarenlange hartzeer leert mij uiteindelijk onvoorwaardelijke liefde te kennen door de diepe liefde voor mezelf terug

te vinden en niet meer om liefde, erkenning en acceptatie te bedelen. Door onder andere iedereen en vooral mezelf te leren vergeven, genees ik van de gevolgen van seksueel geweld en leer ik compassie kennen. En maak ik mijn bekken vrij van blokkades op mijn seksuele energie, zodat deze goed doorstroomt en ik daardoor dieper contact maak met de Creator in mij. Dit zorgt ervoor dat ik mijn ziel beter belichaam en ik vanuit bezieling creëer. Mijn ingeslikte emoties die door misbruik, cultuur en familiekenmerken zijn ontstaan, dwingen mij om mezelf te leren uiten en ik word uiteindelijk een krachtige spreker op onder andere bijeenkomsten en in de media. Door thuis te komen bij mezelf kom ik uiteindelijk écht thuis in de Hindoestaanse cultuur waarin ik geboren ben en waarin ik mijn lessen ontving om mezelf te ontdekken en te leren erkennen. Met de blik van mijn ziel kijk ik naar de

‘Als we weigeren vrede te sluiten met onze menselijke afkomst, sluiten we onszelf af voor een bezield leven op aarde’

aardse lessen en ontdek de diepere betekenis ervan. Ik zie wat ik van mijn familie wil leren. Ik erken hen en mezelf als zijnde gelijkwaardige zielen die samen het menselijk leven exploreren, waarbij wij elkaar de juiste aardse lessen conform zielencontract aanreiken. Ik kom hierdoor los van onder andere familiekarma.

Vrede

Vanuit bezieling naar elkaar kijken en elkaar liefhebben, zorgt voor het eenheidsbewustzijn dat verder strekt dan mijn familie en bekenden. Het betreft de hele mensheid, dieren, planten, het universum. Afkomst gaat verder dan de bekende associatie met alles wat buitenlands is. Het betreft het hele aardse oftewel de menselijke afkomst ongeacht kleur, cultuur, leeftijd, geslacht en omstandigheid. Elk mens, elk dier, elk levend wezen heeft een eigen afkomst en een eigen aardse geschiedenis. Vrede, veiligheid, en ons bestaan zijn nauw met elkaar verbonden. Energetisch gezien gaat het om de rol van de eerste chakra, onze basis. Als we weigeren vrede te sluiten met onze menselijke afkomst in al haar facetten en lessen te leren, houden we de onveiligheid in stand en sluiten we onszelf af voor een bezielde leven op aarde. Dan blijven we in de dualiteit hangen terwijl Eenheid een diep verlangen is. En zullen we ons, naar mijn gevoel, nooit gelukkig op Aarde voelen, hoeveel we Moeder Aarde ook denken lief

Jane Mahalini Haridat is een gepassioneerd *Spiritual Teacher & Healer on Soul Embodiment & Sacred Sexuality*. Ze is een bekende multidimensionaal medium en spreker. Met haar werk levert zij een belangrijke bijdrage aan het persoonlijk geluk van vrouwen en mannen.

te hebben. Dat kan, wat mij betreft, nooit de bedoeling zijn. Het gevoel van 'niet-af' en gebrokenheid blijft dan bestaan. Hel blijft zo de hel. Pas als we de belangrijke stap naar de vrede durven te zetten, komt het af. Door mijn eigen hel aan te gaan, help ik nu wereldwijd anderen om vrede te sluiten met hun aardse afkomst en de creatielijn met de bron te herstellen. Door onder andere blokkades op hun seksualiteit te transformeren en contact te maken met de innerlijke goddelijke vrouw en man. Om uiteindelijk onbewust bekwaam als Creator op Aarde te leven en lief te hebben.

'Schrijf een boek'

Joyce maakte de keuze om thuis te komen in haar Indische afkomst en daar vrede mee te sluiten. Indonesië duikt, als een verlengstuk van Moeder Aarde, op om Joyce als een liefhebbende moeder te verwelkomen en haar als een kind in haar armen te sluiten. Joyce ontwikkelt zich momenteel verder als een krachtige Creator op aarde. Zij is slechts een van de velen die ik op weg mocht helpen. "Schrijf een boek. De titel is *Vrede sluiten met je afkomst*"; fluistert opeens midden in deze sessie, de stem van het Universum. Het is dan 16 november 2020. Het boek moet de mensheid helpen om vanuit de bezieling en onvoorwaardelijke liefde te leven. "Wij geven nu jouw spirituele naam door. Dat is Mahalini. Het betekent 'de Grootheid Zelve.'" Ja leuk, maar ik denk niet dat ik dat ga gebruiken, schiet er meteen door mijn hoofd. "Wij willen dat je je naam gebruikt", is meteen de reactie van de Gidsen. Dankbaarheid overspoelt mij, omdat ik een jaar eerder, op 16 december 2019, mijn ware identiteit mocht leren kennen. Door te durven mijn eigen grootsheid te erkennen en deze naam voortaan te gebruiken, ongeacht wat anderen ervan vinden of denken, kan ik als ik nooit tevoren anderen helpen om hun grootsheid terug te vinden en te leven. Shiva is vast tevreden met deze zelferkenning.

Op 28 november 2021 ziet tijdens een feestelijke bijeenkomst mijn boek *Vrede sluiten met je afkomst. Mijn werkelijke waarde als vrouw* het licht. Het wordt uiteindelijk een boekpakket, met een werkboek en een gechannelede helende meditatie erbij. Vijf krachtverhalen van klanten zijn erin opgenomen, waaronder die van Joyce. De meningen van de lezers staan op mijn uitgeverssite WWW.MAHALINISPRODUCTIONS.COM. Wil je het volledige verhaal lezen? Schaf het boekpakket dan aan via deze site. Daar neem je ook een uitgebreide kijk in het boek en geniet je mee van de feestelijke geboorte ervan. Van hel naar heil gaan, is het vieren waard. •

